

mange Aar. Det ærede Medlem fra Bælum har ligesom de gode, dygtige Kunstnere den Evne at kunne tage det bløde Ler og udforme Kunstværket i en saadan Skikkelse, at man kan fatte det med Øjnene og forstaa det. Jeg mindes endnu med Glæde Forhandlingerne om Automobilloven, hvor det ærede Medlem fremførte som sin Overbevisning — det ærede Medlem fremfører altid sin Overbevisning, og det er en af Grundene, hvorfor jeg ogsaa kan lide det ærede Medlem —, at man aldrig maatte køre ud i Landet, medmindre der gik en Mand foran og viftede med et grønt Flag, saa at Folk kunde flytte sig, og det var jeg egentlig ganske glad ved, for saa blev der sikkert og godt at gaa paa Veje og Gader, og det kom os alle til gode. Forleden Dag havde det ærede Medlem Ordet og udviklede med megen Varme sine Anskuelser i denne Sag angaaende Mathiesen i Bælum, som havde lidt Overlast. Det dannede sig straks for min Tanke som et Værk af megen Skønhed, jeg tænkte mig det som Sandhedens Gudinde eller i Form af en sandhedssøgende Kvinde. Jeg syntes, det var kønt og godt gjort af det ærede Medlem, men i Dag begyndte det ærede Medlem at forme Leret, det samme Ler, paa en noget anden Maade, og jeg kan jo ikke skjule, at den unge Pige har faaet Slør paa i Dag, det er saadan mere en Tit-Tit-Figur end nogen egentlig sandhedssøgende Kvinde, men det har det ærede Medlem maaske ikke lagt Mærke til. En Ting er jeg vis paa, og det er, at det er Udtryk for det ærede Medlems Mening og Stemning i Øjeblikket, og mere kan man ikke forlange.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som udtalte sig i begejstrede Ord og saare rosende om Birkedommer Sylow, vil jeg sige, at jeg ikke skal udtale mig om Birkedommer Sylow paa Frederiksberg, hverken for eller imod. Jeg for mit Vedkommende har ikke haft Grund til nogen Klage over hans Embedsvirksomhed derude, men det ærede Medlem plukkede nogle meget løst hængende og let tilgængelige Laurbær ved at fortælle, at han var en human Mand ved Eksekutionsforretninger. Jeg vil bede det ærede Medlem om at spørge Birkedommer Sylow, hvor mange Eksekutionsforretninger han i sin Tid har foretaget som Birkedommer ude paa Frederiksberg. Det er virkelig noget, man lader sin Fuldmægtig om, og som Birkedommeren ikke plejer at udføre, det bliver i alt Fald ikke mange Tilfælde. Hvorfor skulde han ikke være human under Eksekutionsforretninger mod stakkels nød-

lidende Mennesker, hvor deres sidste Ejen- dele skulle tages fra dem, saa at de kun beholde 60 Kr., naar de ere gifte og have Husstand? Det er ikke noget at rose, det er kun hans Pligt, og jeg gætter paa, at han ikke har haft med de Ting at gøre, og det ærede Medlem skulde derfor gaa til Fuldmægtigen med Rosen og sige, at det er rigtig pænt af ham.

Den højtærede Justitsminister forsikrede mig om, hvad jeg heller ikke nærer Tvivl om, at alle skriftlige Klager til Justitsministeriet blive Genstand for Undersøgelse, og at der bliver optaget Rapporter, men at saadanne Klager i Regelen blive henlagte, fordi der ingen Beviser er. Jeg vil dertil sige, at det er noget, de have til fælles med en Mængde andre Klager over kriminelle Forhold. Jeg skal nævne et Eksempel. En Plattenslager kommer op og slaar mig en Plade paa mit Kontor, for Eksempel under den Form: „Jeg er en fattig Præsteson og mangler Penge til at fortsætte mine theologiske Studeringer, kan De give mig noget o. s. v.“ Den er ikke helt ukendt. Hvis jeg klager til Københavns Politidirektør, vil han enten sige: „Jeg skal ikke beskytte Dem mod Plattenslagere“ eller ogsaa vil han sige: Lad os faa fat paa Manden, og høre, hvad han siger, og saa vil Manden sige, at det ikke er ham, det kunde aldrig falde ham ind, og saa staar der een mod een; vi ere ligestærke, og der bliver ingen Forfølgning af. Men hvis der samtidig fra 2—3—4—5—14 eller 36 forskellige Sider kommer en lignende eller den samme Anmeldelse om den samme Person, vil Politidirektøren i København ikke, og saa burde heller ikke Justitsministeren i den røde Bygning, betænke sig paa at sige: Her er Basis for Anklage, her er saa mange lignende Tilfælde, hvor Vidnerne ere enkeltstaaende og i forskellige Sager, men hvor der kan frembringes saa stor Sandsynlighed, at Fejltagelse næsten er umulig. Jeg vil her henlede Opmærksomheden paa, at saaledes er det i vor kriminelle Retspleje, at den, som klager og har lidt Uret, ikke er Part i Sagen. Under den kriminelle Forfølgning er der ikke noget i Vejen for, at han kan stævnes og foreholdes sin Vidnepligt og sit Vidneansvar og aflægge Ed som Vidne i Sagen. Der skaffes paa den Maade i en Mængde kriminelle Sager en Mængde Beviser frem, i mange Tilfælde Beviser nok til at fælde en anklaget. Dette behøver jeg selvfølgelig ikke at gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, for det ved han lige saa godt som jeg. Men hvis der nu maatte være en Dommer, hvad enten det nu er